Pregaria.cat

Entrada

Trilogia de la trobada (II)

Tres pregàries inspirades en l'homilia que el bisbe de Sant Feliu va fer a Sant Benet de Montserrat el dia de Pentecosta.

1.- La casa confortable i buida.

2.- El regal del fons del cor

3.- Rebre i donar: La comunitat

2- El regal al fons del cor

Va ser un regal. Després d'obrir les finestres i la porta, no sé com, ni em preguntis de quina manera, la llum que cercava va entrar. Millor dit: era ja dintre meu.

No t'ho sabria explicar. Només et puc dir que el que havia d'alguna manera copsat en els camins, els boscos, els prats, rius i mars, ara explotava dins meu. Era més que llum. Era amor; però no com els que coneixia. Nou, diferent, definitiu... No era una sensació d'amor, no... era l'Amor en Persona.

Va ser una temporada molt especial. Cada dia obria les finestres i la porta. Tota la casa restava plena. La soledat fugia. Com una pluja lenta, gota a gota, va anar penetrant el meu interior, i ara començava a mirar, a escoltar, a olorar, a gustar i a abraçar. Ell m'ensenyava una forma nova, transformadora, d'emprar els meus sentits. Veia i mirava, oïa i escoltava, olorava i sentia la fragància, assaboria i m'omplia d'amor, tocava i abraçava.

No ho vaig dir a ningú. Els més amics ja notaven alguna cosa. Però jo només reia. Com podia explicar que era Jesús qui habitava en el meu cor? La majoria pensarien que necessitava un psiquiatre. Però jo no podia dubtar-ne, ni explicar-ho, ni parlar-ne. Era el mateix Jesús que m'havia regalat amb la seva presència. La soledat radical s'havia estellat.

Fins que un dia en els ulls d'una persona amiga va semblar-me que hi brillava la mateixa llum. I li vaig preguntar: tu creus en Déu? Sí, em va dir. I com ho saps? El sento, el visc, però no sé com. I ens vàrem abraçar.

Aquell vespre, abans de dormir, com cada nit en silenci adorava la Presència. I em va semblar que una veu em deia amb molt d'amor: has de canviar de casa.

1.- Has pensat quin regal és creure en Déu, quin regal significa pregar, adorar, esperar, estimar als altres en el silenci de la fe?

2.- Ell t'habita. No és lluny. És tan a prop que ni te'n adones. No està mut. La seva llum brilla a la natura, a les persones, crida urgentment en el dolor, en la buidor i la injustícia... i et diu: què vols fer de la teva vida ? Voldries ajudar-me a ser llum?

3.- Pensa un moment: el temps passa, què vols fer de la teva vida? Com omplir les mans dels millors sentiments que Ell sembra cada dia en el teu cor?I si haguessis de canviar de casa?

Jesús Renau sj